

der skal anvendes i sager om kompensation. Som det fremgår af bemærkningerne til § 8, er det hensigten at fastsætte bestemmelser om prøvetagning og analyse. Ansøger vil skulle betale omkostningerne ved prøvetagning og analyse. Udbetales der kompensation, kan omkostningerne refunderes.

Stk. 3 svarer til udformningen af andre bestemmelser i nyere lovgivning inden for Fødevareministeriets område. Rykkergebyret dækker de udgifter, der er forbundet med sagsbehandling af rykkerskrivelser som f. eks. fremsøgning af debitorer, udskrivning, forsendelse, arkivering, telefonekspedition og registrering. Det skønnes, at tidsforbruget ved udsendelse af én rykker-skrivelse udgør ca. 20 minutter svarende til en omkostning på ca. 100 kr. pr. sag.

Det foreslås endvidere i stk. 4, at der i overensstemmelse med anden lovgivning inden for Fødevareministeriets område bliver udpantningsret for betalingsforpligtelser efter loven.

Til § 14

Uddelegerer fødevareministeren sine beføjelser til en institution under ministeriet, kan der fastsættes regler om klageadgang, herunder om at klageadgangen afskæres.

For så vidt angår klageadgang er der med formuleringen givet adgang til helt eller delvist at afskære klageadgangen. Dette vil ikke ske, hvis væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder taler imod. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelse og behandling af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmulighed, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs., at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet en klage. Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan også påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for borgerne, at en myndighed har hjemmel til remonstration. Det har tidligere været vurderet, at remonstration kunne ske i alle tilfælde uden lovhjemmel. Folketingets Ombudsmand har imidlertid givet udtryk for (FOB 1997, s. 87 ff.), at remonstration i alle tilfælde, hvor der er indgivet klage, efter hans opfattelse kræver udtrykkelig lovhjemmel. Denne udtrykkelige hjemmel indføres med forslaget.

Efter stk. 2 kan afgørelser om kompensation truffet af ministeren i medfør af §§ 7 og 8, eller regler fastsat i medfør heraf, forlanges indbragt for domstolene.

Da afgørelse i sager vedrørende kompensation skal træffes på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler, vil domstolen besidde en særlig ekspertise, som ikke umiddelbart er til stede i rekursinstansen. Det er derfor hensigtsmæssigt, at borgerne uanset betalingsevne sikres mulighed for prøvelse i to instanser.

Til § 15

Med bestemmelsen gives der adgang til, at myndigheden kan foretage tvangsindgreb uden retskendelse, idet der er tale om kontrolforanstaltninger, og en domstolsprøvelse derfor i overvejende grad vil blive af formel karakter.

Det fremgår af bestemmelsen, at tvangsindgreb kun kan finde anvendelse, hvis det skønnes nødvendigt. Det almindelige proportionalitetsprincip indebærer, at myndigheden er forpligtet til at anvende den mindst indgribende reaktion, som er tilstrækkelig til opnåelse af formålet.

For at kunne føre en effektiv kontrol med genetisk modificerede afgrøder er der behov for, at myndighederne har adgang til de lokaliteter, hvor dyrkning, håndtering og salg af genetisk modificerede afgrøder foregår. Hjemlen i stk. 1 er nødvendig, da der undtagelsesvis kan forekomme tilfælde, hvor det skønnes påkrævet, at et kontrolbesøg kan gennemføres uvarslet og uden at sagen forsinkes ved, at myndigheden skal indhente retskendelse. Dette kan f.eks. være aktuelt ved kontrol af køretøjer for overholdelse af rengøringsbestemmelserne.

Myndighedernes adgang gælder således alle lokaler, køretøjer m.m., der benyttes i forbindelse med dyrkning, håndtering eller køb og salg af genetisk modificerede afgrøder. Det har været overvejet at indskrænke anvendelsesområdet for bestemmelserne om kontrolbesøg m.v. Det er imidlertid ikke fundet hensigtsmæssigt, idet kontrollen i så fald ikke i alle tilfælde vil kunne opnå det tilsigtede formål.

Med hensyn til de lokaliteter, hvor de kontrollerende myndigheder har adgang til at efterse dokumenter m.v., gælder det, at de af loven omfattede virksomheder ofte er landbrugsbedrifter, hvor en opdeling i en forretningsmæssig del og en privat del ikke er mulig. Det er derfor ikke muligt at begrænse adgangen til at gennemse dokumenter m.v. til den forretningsmæssige del af virksomheden/bedriften.

En anden forudsætning for at kunne udføre en effektiv kontrol er, at myndighederne har ret til at gøre sig bekendt med de af loven omfattede personers